

1926, Դեկտ. 29ին ի Լվով Նիկողայոս արեղան ձեռնադրեց եպիսկոպոս եւ անցաւ Եազլովցա. Ստեփ. Ռոչքա¹⁸ կը գրէ առ այս. «Մելքիսեթ կաթողիկոսն ի Լէօպօլսէ գայ յՆազլովցայ, ընդ իւր ուղեկից ունելով զՆիկողայոս արքեպիսկոպոսն, որում տուեալ զգիր բանադրանաց Փետր. ԺՅ. ի վերայ Լէօպօլսեցւոցն՝ դարձուցանէ յաթոռն»։ Հոս տուած է 1627, Փետր. 24ին Կոնդակա¹⁹.

«Ի տեսան տէր Մելքիսէթ կաթողիկոսէ ամենայն Հայոց . . . :

Եւ ընդ աւրհնութեան ծանիք Եազլովցայիք մեր հոգեւոր որդիք՝ քահանայք եւ դատաւորք եւ ժողովուրդ մեծ եւ փոքր միաբան. տեսա՛ եւ իմացա՛ որ այս Կըարըճներն եւ իւրեանց զանձանակն բարի բան է եւ լաւ. նա իւրեանք եկան սիրով միաբան առ մեզ եւ ինդրեցին որ մեր բարձր հրամանաւն տայաք նոցա ի շխանութիւն ու աւրհնէք թուխթ. ինչպէս երեսփոխանն եւ վօյթն հանդերձ աղաներովն տուեր են երկա՛ (ա՛յսպէս). նա ես այլ այնպէս կու տամ իւրեանց որ երկան քաղցընեն ի յաւիտեան. եւ հնազանդ լինին աղանոն. բարեխօսութեամբ սուրբ Լուսաւորչին

նա 1936, էջ 384: Թուականս «Ռշէ. Սեպտ.» 1628ի գէպերուն կը հային, եւ ոչ կաթողիկոսի Լվով հասնելու ժամանակին: «Կէս տարի», Ճշգրտոյնս՝ Ապրիլ 22—Դեկտ. 30:

¹⁸ Ձեռ. Վիեննայի Մխթ. Մատենադարանի Թ. 266, թղ. 401բ:

¹⁹ Էջմ. Թ. 1476, ձեռագրին վերջը իբրեւ պահպանակ զործածուած. կնիք կը պակսի: